

Skatteministeriet

9. december 2019
J.nr. 2019 - 6665

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 48 - Forslag til Lov om ændring af selskabsskatteloven, kildeskatteloven, skatteindberetningsloven, skattekontrolloven og forskellige andre love (Implementering af skatteundgåelsesdirektivets minimumskrav til medlemsstaternes CFC-regler, justering af definitionen af fast driftssted, fradrag for endelige underskud i udenlandske datterselskaber m.v., tydeliggørelse af muligheden for skønsmæssige ansættelser ved transfer pricing-forhøjelser og ændring af opbevaringsperiode for grundlaget for indberetning af finansielle konti m.v.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 27 af 20. november 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Dennis Flydtkjær (DF).

Morten Bødskov

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

Vil ministeren bekræfte, at hvis et dansk selskab har et datter selskab i et andet land, hvor selskabsskattesatsen også er 22 pct., så vil datterselskabet stadig være omfattet af CFC-beskatning? I bekræftende fald bedes ministeren oplyse, om det vil være muligt at undtage disse virksomheder.

Svar

Skatteundgåelsesdirektivet opstiller minimumskrav til medlemsstaternes CFC-regler med henblik på at sikre, at alle medlemsstater har værneregler, der overholder et minimumsbeskyttelsesniveau i relation til at hindre, at koncerner af skattemæssige grunde flytter aktiver – og dermed også den tilhørende indkomst – til lande med lavere beskatning.

Der er med lovforslaget søgt en balance, hvor der er taget udgangspunkt i, at Danmark er – og fortsat skal være – foregangsland i kampen mod skatteundgåelse. Derfor er forslaget baseret på, at implementeringen af direktivets minimumskrav bygger på de eksisterende danske CFC-regler, hvor reglerne anvendes på alle datterselskaber, uanset hvor de er beliggende. En minimumsimplementering, hvor CFC-reglerne i relation til datterselskaber i EU og EØS kun anvendes på selskaber uden substans, vurderes således at udgøre en væsentlig svækkelse af de gældende CFC-regler.

Samtidig har det ved lovforslagets udformning været målsætningen, at Danmark ikke unødigt bør stille danske virksomheder dårligere konkurrencemæssigt.

Det har hverken efter gældende regler eller efter de ved lovforslaget foreslåede regler nogen betydning for, om der sker CFC-beskatning, hvad der er skattesatsen i det land, hvor datterselskabet er skattemæssigt hjemmehørende.

Det kan således bekræftes, at et datterselskab i et land, hvor skattesatsen er 22 pct., principielt kan blive genstand for CFC-beskatning, hvilket i øvrigt også gælder for danske datterselskaber. Det er dog naturligvis en forudsætning for en sådan beskatning, at betingelserne herfor er opfyldt, herunder at datterselskabets CFC-indkomst udgør mindst 1/3 af selskabets samlede indkomst.

I relation til muligheden for at undtage datterselskaber i lande, hvor selskabsskattesatsen er (mindst) 22 pct. og således svarer til den danske, vil det være udtryk for en forskellig behandling af datterselskaber baseret på, hvor de er skattemæssigt hjemmehørende. En sådan forskelsbehandling vil efter EU-Domstolens praksis indebære, at CFC-reglerne kun vil kunne bringes til anvendelse på datterselskaber i EU/EØS, såfremt der er tale om datterselskaber uden substans. Som nævnt ville dette udgøre en væsentlig svækkelse af de gældende CFC-regler.

Det skal for en ordens skyld bemærkes, at der kan være forskel på den måde, hvorpå den skattepligtige indkomst opgøres, og at et selskab hjemmehørende i et land med en selskabsskattesats på 22 pct. derfor ikke nødvendigvis vil være undergivet en effektiv beskatning på det niveau, som en beskatning efter danske regler ville indebære.